

LATVAS

No. 34. Metai X

Rugpj.-August 16, 1930

LĀSR valst.
respubliknē
bibliotēka

L A I V A S (THE SHIP)

Published Weekly by Marian Fathers

Entered as second-class July 12, 1921 at the post of fice at Chicago, Ill. under the Act. of March 3, 1879.

PRENUMERATOS KAINA:		SUBSCRIPTION RATES:	
Metams	\$2.00	One Year	\$2.00
Pusei metų	\$1.00	Six Months	\$1.00
Vienam num.	\$0.05	Single Copy	\$0.05

“ L A I V A S ”

2334 South Oakley Ave.,

Chicago, Illinois

X SEKMADIENIS PO SEKMINIŲ.

L e k c i j a .

KORINT. 12, 2—11.

BROLIAI, žinote, kad būdami pagonyms, eidavote pas nebylius status, kaip buvote vedami. Todel aš jums pareiškiu, kad nėvienas, kurs kalba Dievo Dvasioje, nesako: Prakeikimas Jėzui; ir nėvienas negali pasakyti: Viešpats Jėzus, kaip tik šventojoje Dvasioje. Dovanos, tiesa, yra įvairios, bet ta pati Dvasia. Patarnavimai yra įvairūs, bet tas pats Viešpats. Veikimai yra įvairūs, bet tas pats yra Dievas, kurs visa visuose daro. Kiekvienam duodama Dvasios apreiškimas, kad būtų iš to naudos. Vienam Dvasios suteikiama išminties kalba, kitam tos pačios Dvasios žinojimo kalba; kitam tos pačios Dvasios tikėjimas, kitam tos vienos Dvasios gydymo dovana; kitam stebuklų darymas, kitam pranašystė, kitam dvasių atskyrimas, kitam įvairios kalbos, kitam kalbų aiškinimas. Visa gi tai daro viena ir ta pati Dvasia, dalindama kiekvienam, kaip ji nori.

E v a n g e l i j a

LUKO 18, 9—14.

ANUO metu Jėzus pasakė kaimiešiams, kurie patys savimi pasitikėjo teisūs esą ir kitus niekino šitą prilyginimą. Du žmogų atėjo į bažnyčią melstis; vienas buvo parisiejus, kitas muitininkas. Parisiejus stovėdamas taip pats vienas meldėsi: Dėkoju tau, Dieve, kad aš ne toks, kaip kiti žmonės plėšikai, neteisūs, svetimoteriai, taip pat ir kaip šitas muitininkas. Aš pasninkauju du kartu savaitėje, duodu dešimtinės viso, ką turiu. Mutininkas atstu stovėdamas, nedrįso nė akių pakelti į dangų, tik mušėsi į krūtinę ir sakė: Dieve, būk gailestingas man nusidėjėliui. Sakau jums: Šitas nuėjo į savo namus nuteisintas, anas ne. Neš kiekvienas, kurs save aukština, bus pažemintas, ir kas save žemina bus paaukštintas.

Užsakykite “LAIVĄ” Savo Giminėms Į Lietuvą

Šv. Tēvas Ir Amerika

Daug Jungtinių Amerikos Valstybių vyskupų lankē šiemet Šv. Tēvā. Jū tarpe buvo ir Cincinnati arkivyskupas Jonas T. McNicholas O. P.

Sugrīžusj sutikti ir iš jo iškalbingū lūpū žiniū išgirsti prisirinko žmoniū pilnutēlē Šv. Petro katedra.

Arkivyskupas žymiausiajā savo kalbos dalj pašventē žinioms apie Šv. Tēvā. Jis vaizdžiai nupiešē tas sunkenybes, kliūtis ir pinkles, su kuriomis Šv. Tēvui teko jo popiežiavimo metais susitikti ir jas nugalēti. Jis perstatē Šv. Tēvā, kaip pilnā jēgos ir drāsos Kristaus karalystēs galvā, kuris nei valandēlei nepasitraukē nuo savo pareigū. Jis įžiūri kone stebuklā, kad per aštuonis metus, per kuriuos Pijus XI valdo Bažnyčią, jo sveikata pasiliko stipri, nepagraužta, nežiūrint visū pakeltū vargū ir nudirbtū darbū.

Arkivyskupas sakē: “Šv. Tēvas apima savo akimis visā pasaulj. Jis giliai tyrinēja kiekvienā gyvajj gyvenimo reikalā ir klausimā. Jis drāšiai pažvelgē blogybēms į akis ir sumaniai pasmerkē jų klaidingus dēsnius, jų versmes. Jis šiuo atžvilgiu nežino nuolaidumo. Jis stovi eilėje nenugalimas dvaisios ir jēgos popiežiū.

Didelē Atsakomybē.

Šv. Tēvas, Pijus XI, aiškiai mato tą didelē atsakomybē, kokia jam teko, likus Bažnyčios Galva. Jis uždētā naštā neša drāšiai ir atsargiai ir neš, kolei Dievo Apveizda nepaliuosuos jo.”

Aš meldžiuosi ir melsiesiu — kalbējo arkivyskupas — kad Dievas Pijū XI dar ilgai palaikytū savo Bažnyčiai ir pasauliui. Jo gyvenimas labai daug reiškia katalikū Bažnyčiai Amerikoje. Jo supratimas mūsų gyvenimo ypatin-

gū sąlygū ir problemū yra nepaprastas.

Išrodo, kaip kad Šv. Tēvas būtų ilgā laikā gyvenęs Amerikoje, taip jis ją žino.

Arkivyskupas toliau nurodē šiū dienū Amerikos gyvenimo pavojus ir pabrēžē, kad jų išvengimas ir mūs apsigynimas priklausys nuo klusnybēs Šv. Tēvo balsui, kuris “pasigirdo visame pasaulyje, reikalaudamas vietos visuotinai meilei žmoniū prigimties, šaukdamas kad Evangelijoje Kristaus paskelbtajā meile žmonēs vieni kitus mylētū.”

Kaip Didvyris.

“Pijus XI — tēsē arkivyskupas — kaip didvyris per visus savo ganytojavimo metus išstovėjo prieš viskā, ką neapykanta gimdē, nežiūrint ar tai ējo iš pavieniū, ar susiorganizavusių asmenū, ar iš ištisū tautū.

Žmonēs, kurie žino Amerikā, jos įstaigas, jos pavojus, giliau įžiūrėdami į jėgas, kurios norētū sumažinti jos galiā ir pakasti pačius jos pamatus, patikrindami savo prietelius pasaulyje, ras, kad didžiausias Amerikos prietelius yra Pijus XI.

Jis nori, kad mes visuomet laikytūmēsi pasaulyje kaip tauta; blogumus, kokius jis pasmerkia, jei neprašalinsime, tai tas reikš mūsų žlugimā; joks blogumas negali ateiti mūsų šaliai iš tū dēsniū, kuriuos skelbia Pijus XI; ko jis reikalauja tai, kad mes pildyme savo visū pareigū būtume garbingiausi šios šalies piliečiai.”

Tarp žymiausių Amerikai pavojū yra nepripažinimas Dievo buvimo. Amerikoje atsiranda vis daugiau tokiū žmoniū, kurie atvirai skelbia, kad jiems Dievas nereikalingas.

Daug yra tokiū, kurie pripažįsta Aukščiausios Esybēs buvimā, bet skel-

bia, kad nėra reikalo ją garbinti ir tairintis prie jos įstatymų.

Didelis pavojus eina Amerikai iš tų asmenų, kurie visiškai ne teko padurumo supratimo ir nestato savo pojučiams ir aistroms jokių ribų ir nepripažįsta jokios moralės atsakomybės.

Didis pavojus gręsia Amerikai iš pusės įvairių radikalių gaivalų, kurie nepripažįsta jokių nejudinamų pamatų, jokių neatmainomų dėsnių, kuriais turi remtis žmonių prigimtis ir žmonių draugijos socialiai, civiliai, pramonės, auklėjimo ir doriniai santykiai ir veiktimas.

Jaunuomenės Nupuolimai.

Baisiausias Amerikai pavojus eina iš augančio skaičiaus jaunųjų nusikaltėlių. Amerikos visuomenė virsta netinkiaja, be jokios religijos.

Jaunuomenė, augdama tokios visuomenės tarpe, neturinti jokio religinio auklėjimo arba gavusi jo labai menkai, nustoja vertinę žmogaus gyvybę. Jei tokia jaunuomenė dar vengia šiek bei tiek baisiausių prasižengimų, tai tik dėl to, kad prisibijo netekti laisvės, pakliūvant kalėjiman. Kitokie dalykai jau jų netrukdytų. Sąžinės jie yra visiškai netekę.

Didis pavojus, kuris didina ir kitų pavojų ugnį, yra pramonininkų, biznierių, kompanierių grynų materialistų neteisngumas. Jie, neturėdami jokių kilnesnių idealų, neturį jokio tikėjimo į būsimąjį gyvenimą ir į atsakomybę Dievui, tiki tik į dolerį. Jų visas troškimas, visas triusas ir rūpestis pagauti kodaugiausiai dolerių, nežiūrint to, kad dėl to nukenčia darbininkai ir produktų pirkėjai. Jie nežiūri į darbininką kaip į savo artimą, bet kaip į mašiną, dar blogiau: jie rūpinasi, kad mašina negestų, bet nesirūpina, kad žmogus darbininkas nebūtų skriaudžiamas.

Tas darbdavių materialistų neteisngumas nuolatos gimdo darbininkų masėje vis didesnį nepasitenkinimą ir daug jų pastumia net į žiauriųjų bolševikų eiles.

Paskutinis ir gal būt pavojingiausias Amerikai pavojus, tai augas su kiekvienais metais jos valdininkų sukumas, neteisngumas kone vagystės per akis. Tai įvyksta tiek didžiųjų, tiek mažųjų valdininkų tarpe.

Dabar galima beveik tvirtinti, kad aukštuosius ir žemuosius valdininkus renka ne piliečiai, bet doleriai.

Tokios apystovos rengia sprogstančią medžiagą. Ji sproguos, iškelia kruviną, ugninę revoliuciją. Ši dažnai kaip baisioji audra nugriauja viską, žudo, kas pakliuvo. Ji palieka tik griuvėsius, iš kurių paskui tenka per ilgus laikus atsistatyti.

Pijus XI šiuos pavojus Amerikai mato. Kas giliau pažvelgė į įvairius jo raštus, tas rado ten sveiką įspėjimą Amerikai.

Trumparegiai Šv. Tėvo įspėjimuose ižiūrėjo sau įžeidimą, bet toliau mantantieji stengiasi vykinti popiežiaus skelbiamą dėsni — **teisngumas visiems** — pavieniems, draugijoms ir tautoms.

ba kaip beprotis ir lengvai gali atsidurti bepročių namuos.

3. P a s k a t i n a n t i į blogą. Ji yra be galo smarki nesuvaldomų geidulių talkininkė. Labai dažnai ji sukelia blogiausių geismus žmogaus pojučiuose ir žmogaus valiai reikia daug kovoti, kol ji sutvarko savo kūno geidulius ir kilančias pagundas. Ji traukia girtuoklį į girtuokliavimą, o ištvirkėlį į paleistuvystę ir t.t. Tūkstančiais pagundų užpuola valią ir neatsargų žmogų paskandina nuodėmių purvyne.

Kasdien turint tiek daug pavojaus iš vaidentuvės ir jausmingosios atminties pusės, aišku, jog reikia tas išvidines galias sutvarkyti, sunaudojant jų jėgą sielos gerovei.

K a i p s u t v a r k y t i ? Pirmiausiai tenka priminti, jog išvidinės galios sunkiau yra tvarkomos, negu kūno pojučiai. Galime akis užmerkti ir jau netematysime pavojingų dalykų, bet to negalima padaryti su vaidentuve ir jausmingąja atmintimi. Šių savo galių nepajėgiame despotiškai, nekliudomai valdyti. Vien budėjimų, sumanumu ir apsimarinimu galime pakeisti šių jausmingųjų galių pavojingus vaizdus ir prisiminimus. Kadangi patys vieni be Dievo pagalbos to padaryti negalime, reikia taipgi melstis. "Budėkite ir melskitės, kad neįpultumėte į pagundą" (Mork. 14, 38); "nes be manęs jūs nieko negalite padaryti," (Jon. 15, 5) mokina Išganytojas.

Tai žinodami, pirmiausiai pasirūpinkime sutvarkyti nesuvaldomai gyvą savo vaidentuvę. Ją atveskime tvarkon šiaip:

1. Sudarykime dienos darbų ir užsiėmimų sau patogią tvarką.

2. Sumažinkime bereikalingus, nenaudingus užsiėmimus.

3. Darbo metu bent retkarčiais susitelkime, prisimindami Dievo akyvaizdą.

4. Savo dvasinius užsiėmimus ir maldas atlikdami naudokimės knygomis. Jos padės mums susitelkti ir gerai atlikti pasiimtas dvasines pratybas.

K l a i d i n a n č i ą vaidentuvę su-

tvarkykime šitaip:

1. Stiprinkime savyje nuolankumo ir nušizeminimo dvasią. Tai pamokins mus gerbti kitų žmonių nuomonę.

2. Nepasitikėkime sau; svajonių bei sapnų užkerėtas protas lengvai gali paimti už tiesą tai, kas vaidentuvėje ar jausmingoje atmintyje sukilo.

3. Tikėjimo ir dorovės srityje tikėkime savo dvasios vadovui, nuodėmklausiuvi ir savo tiesioginiams vyresniesiems, o ne savo sapnams ir svajonėms.

4. Ramus gamtos kampelis, apaugęs medžiais, ramina sužusią dvasią, — galėdami, padoriai pasivaikščiokim ten.

5. Imkimės daugiau rankų darbų, arba ką nors rimtesnio rašykime.

6. Netrumpink reikalingo poilsio. Jausmingajai galiai susirgus, kūnas turi būti tvarkon gražintas, nes tik sveikame kūne sveika dvasia būna.

Į blogą skatinančią vaidentuvę tvarkyt reikia šitaip:

1. Paprask daugiau dirbti ir mažiau svajoti.

2. Saugokis nenaudingų svajonių. Paskui jas eina pavojingosios. Kas įpranta vengti nenaudingų minčių, tas lengvai pergalės blogiasias.

3. Pasirūpink sustiprėti toje dorybėje, prieš kurią vaidentuvė teikia negeistinų vaizdų. Septynios didžiosios nuodėmės, ar, kuri jų, gali kartais įsigalėti tavo jausmingose galiose. Šalink tas nuodėmes, stiprėk dorybėje.

4. Ką pasiėmei padaryti, daryk gerai. Ištikimybė pareigoms išgydys vaidentuvę.

5. Netinginiauk; rask naujų naudingų užsiėmimų.

6. Jei gali, skaitydamas dvasines knygas, ieškok jose gražiausių minčių, palyginimų, vaizdų. Kai kuriuos jų persirašyk. Ypač daugiau kreipk dėmesio į Dievo akyvaizdos įsivaizdinimą, į Išganytojo kančios smulkmenas, į šventųjų gyvenimą.

7. Šalinkis kogreičiau nuo dvasinių pavojų.

STEBUKLINGAS REGĖJIMAS.

Nicolao Laghi da Lugano pasakoja “Šv. Domininko Ražančiaus” knygoje, būk viena jauna mergaitė, Lucija, labai maldinga prie Dievo Motinos ir gabi kalbėti Ražančių, kartą pamatė nepaprastą šviesą ir Dievo Angelą, jaunikaičio išvaizdoje.

Angelas ją taręs: — Eikš, Lucija, nuvesiu tave gražion bažnyčion, kur pamatysi stebuklingus dalykus. — Ir tuojau ji pasijutus taip gražioj bažnyčioj, kad jos gražumo nei apsakyti negalima.

Šv. Ona ir šv. Magdalena paėmusios Luciją už rankų ir nusivedusios prie Dangaus Karalienės sosto. Šv. Marija jai tariusi: — Miela dukrele, kadangi mane garbini kasdien kalbėdama pamaldžiai Ražančių, aš parodysiu tave mano Sūnui. —

Ir štai Lucija pamačiusi neapsakomai

gražų, blizgantį altorių ir Viešpatį Jėzų, apsitaisiusį už vis gražiausiais kunigiškais rūbais, tarp meilingų giedojimų Angelų pulkų, belaikantį šventas Mišias.

Kada atėjo Komunijos valanda, visos dangiškosios dvasios ėmė artintis prie Viešpaties Stalo; bet Lucija nedrįsusi eiti, laikydama save neverta tos laimės.

Bet štai Marija, stebuklingoji Motina, paima ją už rankos ir veda į pirmąją vietą. Pajuto širdy be galo didelę laimę...

Bet štai apreiškimas išnyko. Lucija, it atbudusi, pasijuto viena savo kambarėly. Bet stebuklingas regėjimas niekad iš jos širdies neišnyko. Pamaldi mergaitė iki pabaigai amžiaus karštai mylėjo šv. Mariją ir dar uoliau kalbėdavo jos šv. Ražančių. Su savo dangiškos Motinos pagalba Lucija pasiekusi didelio dvasios tobulumo ir šventumo.

P. Va—vičius, Cambridge, Mass.

P E T R U K A S .

Sausis, 1913 m. pogi, kad tėtis atsiverstų.”

Šiandieną kunigas klebonas sušaukė mėnesinį Eucharistininkų susirinkimą. Jis klausė, kiek priėmė į kiekvieną skyrių naujų narių. I-as skyrius, kasdien einančiųjų prie šv. Komunijos, padidėjo du kart. Aš-gi priėmiau šešius narius. Paskui kunigas papasakojo mums apie šv. Stanislovą, kuris, turėdamas 7 metus, prisiekė skaistybei. Man atrodė, kad Kristus paklausė mane, ar aš noriu, kaip šv. Stanislovas, visą gyvenimą būti skaistus. Atsakaiu, kad norėčiau ir net prisiekiau. Labai džiaugiuosi, kad galiu dabar visas atsiduoti Jėzui. Gal man leisite atnaujinsiu tą priesaiką kasdien po šv. Komunijos?

Petras.

Vasaris.

Apkasus S. jau apleidome ir esame dabar L. Gailu labai, nes L. nėra taip gera, kaip S. Nėra čia Eucharistininkų draugijos ir nėra vaiko, kuris eitų kasdien prie Komunijos. Dažniausia jie vaikšto, matyt, kas mėnesį. Nepraėjo nei 8 dienų, kaip mes čia atsikraustėm, o jau kun. klebonas pašaukė mane su mamyte į zokristiją po šv. Mišių. Aš truputį bijojau. Kun. klebonas pasižiūrėjo į mane, paskui atsigręžęs į mamytę, tarė: “Negaliu išaiškinti sau Tamstos elgesio. Kad Tamsta pati eini kasdien prie Komunijos, tą suprasti galiu, bet nesuprantu, kodėl Tamsta kasdien atvedi prie Dievo Stalo savo mažą vaiką. Ar Tamsta manai, kad jis supranta, ką daro?” “Manau, kad taip, Kun. Klebone. Kas svarbiausia, tai ne aš jį verčiu, bet greičiau jis mane verčia kasdien eiti prie Komunijos.”

“Kiek jis turi metų?” — “Aštuonius.”

“Petrai, kodėl nori kasdien eiti prie Komunijos?” “Kad patenkinti Jėzų ir šv. Tėvą.” — “Taip, taip.” — “Ir tai-

Kun. klebonas ilgai tylėjo, pagalios tarė: “Nu, Petrai, ir toliau eik kasdien prie Komunijos. Jei šv. Tėvas Tave įkvėpia, blogai daryčiau užgindamas tau.

Namo grįžau laimingai.

Tavo Petras.

P. S. Nuo generolo žmonos gavom pakvietimą. Rytoj einam gerti arbatos. Todėl mamytė pasiūdino man raudonos ir mėlynos spalvos drabužius.

15-to kovo.

Truputį sergu. Grįždamas nuo generolo namo peršalau. Tą laišką padės rašyti man mamytė. Buvome svečiuose pas generolo žmoną. Ten buvo keli karininkai su poniomis. Visos tos ponios užsi puolė mano motiną ir prikaišiojo jai, kam aš einu kasdien prie šv. Komunijos. Generolo žmona taip ėmė kalbėti: “Ponia D’Aurette, aš negaliu tiesiog suprasti, kad tokia gera katalikė, kaip ponia, dasileidžiate tokių dalykų. Aštuonerių metų vaiką vesti prie Komunijos ir dar kasdien — pasaulio pabaiga. Iki šiol maniau, kad krikščionio pirmoji priedermė — reikšti pagarbą šv. Sakramentui ir tą pagarbą iškiepyti vaikams. Aš turiu ketvertą vaikų ir nei vienas jų neis prie šv. Komunijos, kol neturės vienuolikos metų. Tuomet tai bent supras, ką daro.” — “Taip vėlūs pusryčiai visai neina į sveikatą mūsų vaikams,” — pridūrė majoro žmona. — “Aš leidžiu pusryčių paduoti dar lovoje savo vaikams.” —

— “Kas kart daugiau žmonių ima pamiršti jau tas naujienas,” — pridūrė riebi ir aukšta moteris su balta plunksna skrybėlėje.

— “Daug kas prikaišioja, kad pirmoji Komunija nėra jau taip iškilminga kaip seniau būdavo.” —

Tuo tarpu kai visos tos moterys taip

ginčijosi, aš pažvelgiau į motiną: buvo paraudusi ir mažai trūko iki ašarų. Aš taipogi buvau arti verksmo. Pasibaigus ginčams, motina ramiai atsakė: — “Neatsakinėsiu Jums į daromus man priekaištus. Tai palieku kunigams ir teologams. Mano teologija — būti klusni. Šventas Tėvas nori, kad vaikai eitų prie Šv. Komunijos, kaip tik paaugs ir mums įsako juos kasdien nuo to laiko vesti prie Švenčiausio. Būdama paklusni, kitu kuo nesirūpinu. Ne mano dalykas kritikuoti Popiežius ir Bažnyčios klausti priešas-ties.” —

— “Valio! Ponia D’Airelle,” — sušuko generolas, kuris prie mūsų prisijungė: — “Aš vien tik taip suprantu katalikybę. Jei norime ginčytis, kritikuoti, tai geriau tuojau pereiti į protestantus. Tuomet galime sakyti, ką norime ir tikėti į ką norime.” —

Paskui jis kreipėsi į mane: “Eikš čia, Petreli, ir toms ponioms iš katekizmo duok pamoką.”

“Kas valdo Bažnyčią?” — “Popiežius.” —

— “Labai gerai, mažas mano drauge. Matote, Ponios, štai atsakymas į visus Jūsų priekaištus. Prie ko mes galėtum priėti, jei nuo to laiko kiekvienas paprastas kareivis imtų mano įsakymus nagrinėti ir mokyti mane taktikos. Vienok neklaidingas nėsu, kaip Popiežius kad yra. Neturiu kaip jis kad turi Šventos Dvasios ypatingos pagalbos. Petreli, tu labai geras vaikas, apkabink mane.” —

Du kartu jį širdingai pabučiavau. Besivelkant tėtei apsiaustą, girdėjau, kai generolas jam sakė: “Sveikinu, Kapitone, turi apskrų ir protingą berniuką. Nepadarys jis Tau niekad gėdos.” Gatvėje suspaudė tėvas man ranką. Buvo manimi patenkintas. Vakare už generolą atkalbėjau pusę ražančiaus, nes buvo toks man geras.

Petras.

20-ta Kovo.

Vėl turime nesmagumų. Ponios, su kuriomis susipažinome pas generolo žmoną, atėjo ketvirtadienį pas motiną ir ėmė vėl išmėtinėti motinai, kad aš vaikščioju kasdien prie Komunijos. Tuo laiku nieko nebuvo, kas galėtų mus ginti. Todėl, joms išėjus, tėtė labai supykęs sako motinai: — “To tik stigo; dabar be abejonių esame jau išjuokti. Ar tie visi pamaldumai niekad jau nepasibaigs?” —

Motina ėmė verkti. Tuomet pasakiau tėtei, ką buvau perskaitęs knygelėje: “Tėtė, kodėl tėtė nori, kad aš valgyčiau kasdien?” “Mat, galėtumei numirti, jei nevalgytumei.” “Matot, tėtė, einu prie šv. Komunijos kasdien, nes noriu patiprinti savo sielą.” Nepasakęs man labanakt, nuėjo į savo kambarį. Esame labai nuliūdę. — Motina eidama paskui mane, prisiartinio prie mano lovos ir tarė: “Matai, Petreli, visi nusistatę prieš mus ir niekas mus neragina prie to. Gal turime prisitaikinti prie kitų.” — “Mamyte, bet tuomet nebūsime paklusnūs Viešpačiui Jėzui!” — “Tiesa, Petreli, bet jei taip toliau elgsimės, kas kart daugiau ims prieš mus kalbėti ir tėtė erzinsis” — “Motute, galime taip padaryti. Sekmadienį eisim į parapijos bažnyčią, šiokiomis dienomis į kitas bažnyčias. Čia yra šešios bažnyčios, kiekvienai dienai kita. Aš juk galiu truputį anksčiau keltis.” — Motina priglaudė mane prie krūtinės ir tarė: — “Tavo tiesa, Petreli, taip padarysim ir jau nuo rytojaus pradėdam. Paprašyk Angelo Sargo, kad mums padėtų.”

Nuo šios dienos kelius šiek tiek anksčiau, negu pirma, ir einam kasdien vis į kitą bažnyčią. Brangus Tėve, kaip sunku mažiems vaikams prisiartinti prie Jėzaus. Kiekvienas jiems gina prisiartinti prie Jo.

Tavo Petras.

MUSŲ DARBAI

Auklėjimas.

Vasara jau baigiasi. Iš atostogų grįžta moksleiviai. Katalikų mokyklos už savaitės, kitos bus pilnos norinčio mokyti jaunimo. Visoje Amerikoje, bendrai ėmus, per maža yra katalikiškų mokyklų. Jos negali sutalpinti visų, kurie jose norėtų mokyti. Lietuviai katalikai turi sukūrę kelias dešimtis pradinių mokyklų. Bet ne visi lietuviai katalikai naudojami savo parapijos mokyklomis. Kai kur jos pradeda tuštėti. Kitur prisieina 2—3 skyriai suglausti į vieną kambarį. Kas kaltas? Nejaugi nėra lietuvių vaikų? Jų yra; bet pusė tėvų neįvertina katalikiškos mokyklos ir savo vaikus siunčia į viešiasias.

Viešose mokyklose vaikai, tiesa, mokomi, bet neauklėjami. Jiems dėsto įvairius mokslus, bet nepamokina gyventi pagal Dievo valią. Kodėl? Nes tose mokyklose nevalia mokytojams kalbėti apie Dievą, apie Kristų ir Jo Bažnyčią. Vaikai nustoja Dievo baimės, tėvų meilės; pasileidžia. Kas kaltas? Tėvai ir mokykla. Tėvai, kad neauklėjo tinkamai savo vaikučių, mokykla, kad neparuošė gyvenimui.

Tose vietose, kur tėvai nesirūpina šviesesne vaikų ateitimi, o vaikai auga be Dievo pažinimo — lietuvių vaikai bereginti ištautėja. Jie mano bus gėda lietuviškai prabilti į tėvą, motiną. Paaugę, apleidžia tėvus, pabėga ir žūva.

Brangieji, tėvų rankose jų vaikų ateitis ir jų lietuviystė. Siųskite savo vaikučius į savo parapijos mokyklą. Jeigu ją yra baigę, siųskite į katalikišką High Schoolę. Nors čia reikės už mokslą primokėti, bet džiaugsiesi savo vaiku. Viešoj mokykloj, tiesa, atrodo pigiau, bet nustojate savo vaiko arba bent jam neduodate tinkamo auklėjimo. Negana mok-

slai žinoti. Yra mokytyų vagių, plėšikų ir kitokių nenaudėlių; bet reikia, kad lietuvių vaikai lietuviams nepadarytų gėdos. Reikia auklėti širdį.

Deja, neturime didelės erdvios Kolegijos berniukams. Prie to einame kasdien didindami Kolegijos Fondą. Su dideliu pasiryžimu eikime prie įsikurimo aukštesniojo mokslo įstaigos, o kol kas negalima apsileisti jaunuomenės auklėjime. Lietuvystei atspirtis tik katalikiškose savose mokyklose.

Kolegijos Remėjai:

Elzb. Astrauskienė Gilberton, Pa.	3.00
Ben. Virmauskienė Brockton, Mass.	3.00
Jonas Petkus Brockton, Mass...	3.00
V. Tamulevičius Nashua, N. H. ..	3.00
Kun. A. Rupšis Spring Valley, Ill.	3.00
E. Paulienė Chicago, Ill.	3.00
Ipol. Baronas Lawrence, Mass. ..	3.00
Juozas Tamonis Montello, Mass.	3.00
Justinas Bulavas Chicago, Ill. ..	3.00
Juozas Blankus Chicago, Ill.	3.00
Jonas Mikolainis Cicero, Ill.	3.00
A. Naudžiūnas S. Boston, Mass.	5.00
Jul. Mačiulis S. Boston, Mass. ..	3.00
Leon. Mačiulienė S. Boston, Mass.	3.00
Jul. Mačiulis Jr. S. Boston, Mass.	3.00
Vinc. Mačiulis S. Boston, Mass. ..	1.00
Andr. Naudžiūnas S. Boston, Mass.	1.00
Pov. Bukauskas Cicero, Ill.	3.00
Antanas Šalčius Chicago, Ill. (Garbės Remėjas)	100.00
Andrius Gudukas Worcester, Mass.	3.00
O. Danisevičienė New Britain, Conn.	3.00
Rozalija Dzikiėnė New Britain, Conn.	3.00
Br. Mičiūnienė New Britain, Conn.	2.00
Ona Bulauskienė Montello, Mass.	3.00

(Bus daugiau).

Nuoširdžiai dėkojame gerb. Remėjams už aukas
Remėjų Centras.

Amerikos Lietuvių Žinios.

MAHANOEY CITY, PA. Ruošiamės prie 16-tos "Lietuvių Dienos," rugp. 15 d., Lakewood Parke, Sehuyllhill County, Pa. Išrinktoji komisija pradėjo darbuotis.

Iškilmės prasidės šv. Mišiomis; giedos jungtinis apylinkės parapijų choras. Vadovaus varg. Ant. Grigoraitis iš Mahanoy City, Pa.

Po Mišių tas pats choras padainuos keletą lietuviškų dainelių.

Tikimės, kad šiemet, kaip ir kitais metais, suvažiuos nemažiau 20,000 žmonių. Pelnas skiriamas Seserims Pranciškietėms, Pittsburgh, Pa., ir Seserims Kazimierietėms, Chicago, Ill. O.

CHICAGO, ILL. Kun. Jonas Kuras, šv. Juozapo lietuvių parap. klebonas iš Scranton, Pa., šią savaitę apsilankęs Chicagoje ir pabuvojęs Marijonų Kolegijoje, šv. Kazimiero akademijoje, šv. Kryžiaus ligoninėje, stebėjosi didele Chicagos lietuvių pažanga ir bendru Chicagos miesto išsiplėtimu. Kuomet kun. Kuras 1892 metais buvo Chicagoje, tai gatvekarius arkliai traukė, gatvėse vaikai prigerdavo, o šaligatviais lieptais vaikščiodavo. Tuomet Chicagos lietuvių pirmoji bažnytelė Bridgeporte buvo medinukėje šandelėje.

ROCKFORD, ILL. Šv. Petro ir Povilo parapija, norėdama patenkinti savo svečius, priversta didinti svetainę ir įvesti daugiau patogumų. Tiems dalykams reikalingi pinigai. Tų pinigų tikisi rasti miškuose.

Rugpjūčio (August) 17 d., sekmadienyje, jei oras leis, įvyks skaitlingas išvažiavimas. Pirmas išvažiavimas pasisekė gerai, tai rengėjai tikisi, kad antrasis turės dar geriau pasisekti.

Tikslas gražus — tai parėmimas turės būti nuoširdus.

R. S.

TORONTO, KANADA. Išvažiavimas. Toronto lietuvių kolonijos jaunimo gru-

pė, vadovaujant J. Krasauskui, buvo surengus draugišką išvažiavimą į Niagara Falls, Kanados pusėje, 27 d. liepos.

Išvažiavime dalyvavo didelis būrys žmonių. Kelionę turėjo laivu, kiti važiavo savais automobiliais. Plaukiant laivu smagu buvo žiūrėti, kaip viskas žaliuoja, kaip vanduo liuliuoja.

12 val. dienos jau visi torontiečiai sėdėjo apie stalus Viktorijos Parke, gardžiai užkandžiaudami.

Da nepradėjus pietauti, jau pasigirdo balsas: "Ar čia Toronto lietuviai?" Ir pasirodė keletas vyrų ir moterų iš Rochesterio.

Torontiečiams baigus užkandžiauti, pradėjo būreliais amerikiečiai atvykti, vieni su kitais susipažinti ir savo gyvenimo nuotikiais dalintis. Amerikiečių lietuvių atvyko netoli 60 asm. Ir ištikro, net gražu buvo žiūrėti, kaip vienos motinos — Lietuvos — vaikai, išsiblaškę po įvairias valstybes, susiėję bendrumon vieni su kitais linksmiai jaučiasi, kaip broliai, sesutės, arba artimiausi giminaičiai, vieni kitus vaišina, kuom kas gali.

Rochesterio lietuviai atvyko ir su savo dvasios vadu, kun. Bakšiu, kuris toks malonus, toks paprastas, toks linksmas su savais broliais lietuviais, toks svetingas! Gerb. Rochesterio klebonas žadėjo aplankyti ir Toronto lietuvius (širdingai kviečiame!).

7 val. Toronto lietuviams susirinkus, išvažiavimo vedėjas sveikino amerikiečius. Toliau kanadiečius sveikino p. J. Jankauskas, iš Niagara Falls, ragindamas sukrusti darbuotėje, ypač jaunimą.

O. Š.

Klausimai ir Atsakymai

KLAUSIMAS. Žmogus per 20 metų nepriklausė prie parapijos, nėjo per tą laiką išpažinties, dabar girtas važiuodamas užsimušė "ant vietos." Jis tapo palaidotas katalikiškai su Mišiomis ir katalikiškuose kapuose. Daug katalikų tuomi pasipiktino. Ar teisingai?

Pasipiktinęs Du—ne, Pa.

ATSAKYMAS. Katalikų Bažnyčia turi išleidus "baudžiamuosius įstatymus." Ji juos taiko gyvenime. Ji juos skelbia visiems katalikams, kad juos žinotų. Bet ta pati Bažnyčia nenustoja buvus "geroji, mylinčioji motina." Ji dažnai pasielgia kaip "Gerasis Tėvas su paklydėliu sūnum."

Girdėjai Jėzaus pasakojimą apie "paklydėlių sūnų." Tas pasakojimas užrašytas Evangelijoje. Žinai taip pat, kaip tėvas priėmė "paklydėlių sūnų" į savo namus ir net puotą pakėlė.

Vyresnysis sūnus, gerasis sūnus, iš to pasipiktino. Tėvas jį gražiai suramino, kad nesipiktintų.

—o—

Jei katalikas nepildo katalikų pareigų, pavyzdin, neina šventas dienas Mišių klausyti, neatlieka velykinės išpažinties ir nepriima Komunijos, tai, abelnai imant, jis nevertas katalikiško palaidojimo ir į katalikiškus kapus.

Bet yra skirtumų ir išimčių. Pavyzdin, katalikas gyveno nekatalikiškai ir dar veikė priešai Bažnyčią, stengdamasis jai kenkti ir kitus nuo tikėjimo atitraukti ir taip mirė, jis jokiū būdu nebus laidojamas katalikiškai.

Jei tokis žmogus ir jam panašus prieš mirtį atsivertė, gailėjosi, blogai daręs, jis bus laidojamas katalikiškai.

Kitas katalikas pats gyvena nekatalikiškai, bet jis nieka nesako prieš tikėji-

mą, nei prieš dorą. Jis netrukdo kitiems pildyti tikėjimą; bet mirdamas atsisako priimti kunigą, atlikti išpažintį ir priimti šv. Komuniją, jis nebus laidojamas katalikiškai.

Bet, daleiskime, kad tokis katalikas mirė staiga — jis užsimušė, ar jį užmušė, ar kaip kitaip staiga mirė, tai nors jis, pagal abelnų įstatymų, nevertas katalikiško laidojimo, bet Bažnyčia tokiems kartais rodo daugiau pasigailėjimo, kaip kitiems.

Jos mintis yra tokia: kad tas katalikas buvo tik apsileidęs, ar gal kokios nežinomos priežastys jį laikė nuo pildymo savo katalikiškų pareigų, kad ne staiga mirtis, gal būt jis būtų atlikęs išpažintį ir priėmęs Komuniją, tai iš pasigailėjimo kartais leidžia kunigui laidoti katalikiškai.

Gal panašiai buvo su tuo žmogumi, kurį pas jus katalikiškai palaidojo, nors jums rodosi, kad jis to nebuvo vertas. Tiesioginiai imant, jis ir nebuvo vertas, jei viskas teisybė, ką klausime parašėi ir jei tu visą teisybę gerai sužinojei ir ištyrei.

Dažnai katalikai sukelia daug trukšmo, piktinasi, o vien tik dėl to, kad paklausė paskalų, gandų, prasimanymų ir nepasirūpino sužinoti tikrosios tiesos.

Gal būt, kad tu ir kiti pasipiktinę katalikai, sužinojote visą, pilną tiesą apie tąjį palaidotą žmogų, tai jūs čia prisiminkite, kad prie mirusiųjų staiga mirtimi Bažnyčia ne visuomet, bet dažnai, pritaiko savo gailęstingumą. Galimas daktas, kad tas gailęstingumas panaudotas žmogui, apie kurį klausime rašai.

Galutinai, visiems geriems katalikams niekuomet nereikia skubintis piktintis iš tokių dalykų. Jei kunigas laidojo, tai ma-

tyt, kad buvo kokias nors priežastis taip daryti. Ko čia stebėtis ir piktintis?

Jei kunigas neteisėtai taip padarė, tai jis atsakys Bažnyčios vyresnybei ir Dievui, o katalikams jis tuo laidojimu Dievo malonių nesumažino, skriaudos nedaro, kapuose nei vienam vietos neatėmė.

Gerai katalikai ne dėl to turi būti geri, kad jie galėtų būti katalikiškai palaidoti, bet kad to gerumo Dievas ir Jo Bažnyčia reikalauja ir už tai Dievas duoda dangų. Kaip ir kur busi palaidotas yra ne taip svarbus dalykas.

Žiūrėk į šventuosius. Jie didžiausioje garbėje pas Dievą ir žmones, o jų nekurių kūnus kankintojai sudegino, vandeniuose paskandino, žvėrimis suėzdino, ar kur kitur nudėjo, bet dėl to jų dangaus laimė nesumažėjo.

Apskritai, reikia turėti daugiau meilės artimo. Tokis nelaimingas katalikas, kuris gyvena taip, kaip apie jį rašai, baisiausiai nusibaudė pats save savo nekatalikišku gyvenimu. Jei jo siela nenuėjo stačiai pragaran, tai ji negreitai ir dangų paregės. Ar tai ne baisiausia nelaimė?

Gailestingi katalikai už tokius nelaimingus gyvus ir mirusius meldžiasi ir iš to daug, daug malonių pelno savo sielai. Jie daro taip, kaip ir pati katalikų Bažnyčia.

Kiti katalikai skubi pasmerkti paklydusius katalikus ir gyvus ir mirusius, bet už tai nuopelnų pas Dievą neras.

Reikia smerkti visokius blogus darbus, reikia jų vengti, reikia šalintis nuo blogų žmonių, bet nereikia sustoti melsti jų atsipirtimo. Jų sielos yra Jėzaus krauju atpirktos. Jos Dievui lygiai brangios, kaip ir kitų visų, tad ir reikia, kaip tik galima tų sielų ieškoti.

Jėzus pasakė, kad Jis "atėjo ieškoti ne teisiųjų, tik žuvusiųjų." Teisieji, mat, visuomet yra Jo. Jų ieškoti nereikia, bet reikia ieškoti paklydusiųjų, žuvusiųjų.

Štai matai, kokias yra Kristaus dvasias, kurios reikia stengtis turėti visiems katalikams.

KLAUSIMAS. Ar galima dar užsisaityti papiginta kaina dvi naujas knygas: Jėzus Kristus ir Sielos Takai Tobulybėn?

A. B—nė, Brooklyn, N. Y.

ATSAKYMAS. Taip, galima. Pirmąją knygą: "Jėzus Kristus" jau įpusėjome spausdinti. Jei norite patekti į tų knygų leidėjų sąrašą, pasiskubinkit pasiūsti "Laivo" adresu \$2.00.

BRANGŪS TAUTIEČIAI.

Amerikos Lietuviai Katalikai turi tik vieną savo dienraštį "Draugą," kuris rūpinasi pilnai patenkinti liet. katalikų reikalus. Apie jį yra susibūrę visi organizuotieji į Federaciją katalikai. Dienraštis "Draugas" ruošia vasaros metu dailias savo naudai pramogas — piknikus. Dienraščio "Draugo" parėmimas, tai yra organizuotos katalikų visuomenės rėmimas. Ir Jūs, brangieji "Laivo" skaitytojai, jei tik galite, paremkite "Draugą," dalyvaujanti rugpiūčio 24 d. Bergmans Grove, Riverside, Ill. "Draugo" piknike.

"Draugo" Administrarija.

Telefonas Canal 7233

PETRAS CIBULSKIS
Maliavojimo Kontraktorius

DAŽŲ IR POPIEROS
KRAUTUVE

2334 So. Leavitt Str., Chicago, Ill.